

За това казѣва и ѣ правило на а ѣ вселенскій Соборъ.

Правило гѣ. Оной кой то е запреиз отъ своего си епископа, ако дойде при дрѣгаго епископа, и ако го излажѣ, че онъ не е запреиз, на такваго да се продолжи оѣе запреиѣе то, понеже излажѣ и надсмѣа се надъ Церква та Божѣа.

Правило еѣ. всекой клирикъ, кой то е оставилъ свое мѣсто, и живѣе на чѣждо мѣсто, ако се не враща назадъ кога то го выка неговые епископъ, да не слѣжи (да выдезапреиз): а ако се не покае, но все въ такво безчинство живѣе, да се изфрѣли отъ чинатъ (мѣ).

На това правило подобны са: гѣ и ѣ правило на помѣстныятъ Соборъ, кой то е былъ въ Сирска та Антіохѣа: і правило на з ѣ вселенскій Соборъ.

Правило зѣ. Кой знае и кой держи таква го человекъ, кой то се отдалечилъ самоколно отъ свое то мѣсто, и не ѣе да се вѣрне той самъ се подфрѣла на осѣжденіе (на кабахатъ).

Правило зѣ. Двоеженецъ или кой то живѣе съ наложница, не може да выде священникъ.

Правило иѣ. Кой то се е оженилъ на оставенна та отъ дрѣгаго мѣжа жена, или на вдо-